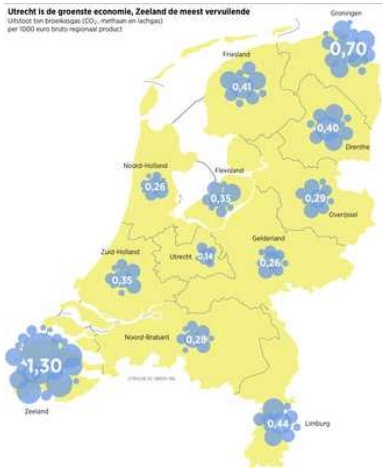

De Utrechtse economie is relatief schoon

Utrecht is de groenste economie, Zeeland de meest vervuilde

Uitstoot van broeikasgas (CO₂, methaan en lachgas)

per 1000 euro bruto regionaal product

duurzaamheid - Een klimaatscore per provincie brengt opvallende verschillen aan het licht. Al blijven klimaatdoelstellingen vooral een nationale kwestie, geen provinciale.

JOOST VAN VELZEN

Van alle 12 provincies heeft Utrecht veruit de schoonste economie en Zeeland veruit de vuilste. Tenminste, als de totale uitstoot van broeikasgassen wordt gekoppeld aan de omvang van de economie per regio. Want dat is wat ING doet in de gisteren verschenen 'provinciale klimaatscore'.

Het Economisch Bureau van de bank heeft, aan de hand van de registratie van emissie in heel Nederland, berekend hoe de uitstoot van CO₂, methaan en lachgas (samen goed voor 99 procent van de landelijke uitstoot van broeikasgassen) economisch uitpakt per regio.

En dan komt Zeeland er niet best vanaf. De Zeeuwen stoten 1,3 ton broeikasgas voor elke 1000 euro economische waarde. Utrecht blaast voor diezelfde 1000 euro productie maar 0,14 ton CO₂ de lucht in. Zuid-Holland zit in de middenmoot met 0,35 ton vuile lucht op 1.000 euro productie.

Die provincie, met de Rotterdamse haven als de grote motor, legt zoveel economisch gewicht in de

schaal, dat dit volgens ING de middenpositie verklaart. In absolute uitstoot blijft Zuid-Holland verreweg de grootste luchtvervuiler. Met een aandeel van 46 procent neemt deze provincie bijna de helft van de totale landelijke uitstoot op zich, maar dat komt doordat deze provincie zoveel economische waarde produceert.

"Het gaat in onze klimaatscore om de verhoudingen per regio", zegt econoom Rico Luman van ING. "Dat Zeeland relatief het meeste uitstoot komt voor een groot deel door de aanwezigheid van de chemiebedrijven Yara Sluiskil en Dow Benelux in Terneuzen."

Volgens Luman is het te gemakkelijk om uit de scores op te maken dat Zeeland slecht presteert en te weinig doet om de klimaatdoelstellingen te halen of dat Utrecht zich nu trots op de borst mag kloppen: "Het terugdringen van CO₂-uitstoot is een nationale kwestie. Utrecht kan bovendien veel makkelijker agressieve doelstellingen formuleren omdat die provincie nu eenmaal veel dienstverlenende bedrijven telt, die veel minder vervuilen dan zware industrie per 1000 euro."

Of minder dan de landbouw. Daar is methaan de grote boosdoener als het om luchtvervuiling gaat. Deze koolwaterstof heeft landelijk omgerekend een aandeel van 9 procent van de totale uitstoot van broeikasgassen en in Friesland, met een grote agrarische sector binnen de grenzen, neemt methaan zelfs 32 procent van de uitstoot voor haar rekening. Ook in Overijssel, Drenthe en Gelderland worden hoge waarden van methaan en ook lachgas gemeten.

Van de totale uitstoot in Nederland nemen bedrijven 84 procent voor hun rekening. Huishoudens draaien op voor de overige 16 procent.

Burgers vervuilen vooral door stroom en gas te gebruiken en door autoritten te maken. Dat laatste

doen vooral Drenten, Friezen, Gelderlanders en Flevoland, doordat de afstand tussen wonen en werken in die regio's groter is. Volgens het ING-rapport kan een omslag naar elektrische auto's in deze provincies daarom het meeste opleveren. Wel moet dan worden geïnvesteerd in een netwerk van laadpalen. De financiering voor de aanleg van laadpaalstations zou volgens de bank kunnen komen uit de provinciale opslag op de motorrijtuigenbelasting.

Opvallend is het lage gasgebruik door inwoners van Flevoland. De oorzaak: Huizen in deze relatief jonge provincie zijn door hun recente bouw veel beter geïsoleerd. 83 procent van de Flevolandse woningen heeft energielabel A-C, terwijl dat landelijk gemiddeld 56 procent is.

Luman: "Ook bij huishoudens is nog een flinke slag te maken, maar dat is makkelijker te doen dan bij bedrijven. Voor het maken van staal heb je nu eenmaal steenkool nodig en het kost veel tijd om alternatieve oplossingen te vinden en die oplossingen grootschalig toe te passen. Dat geldt ook voor bepaalde chemische processen. Er ligt nog een enorme opgave, zeker als de klimaatdoelstelling wordt aangescherpt naar een CO₂-reductie van 49 procent in 2030."